

Nguyên nhân

- ❖ Do bộ nghề sô-pha nằm ngồi thoải mái; kiến trúc nhà của nghiêng lệch, xiêu vẹo; Quần áo mới lạ → mọi phương diện đều khiến con người không thể đoan chính, chỉnh tề.
- ❖ Lười: „không siêng là lười“. Do phụ huynh cưng chiều, không cho con làm việc gì, chỉ biết ăn uống, thường nằm → dễ chịu, thoải mái → các thể hệ càng ngày càng lười hơn, ốm yếu, đọa lạc hơn.
- ❖ Người lớn nói chuyện cũng không rõ ràng, nói chuyện mơ hồ, không nói trọng điểm. Phụ huynh nhìn sắc mặt của con để phục vụ → Trái đạo. Cha mẹ bình đẳng với con cái
- ❖ Chiếm tiện nghi là trộm cắp. Ở nhà con thích gì có đó → dục vọng tăng trưởng „thích thì phải chiếm hữu“ không từ thủ đoạn.
- ❖ Xã hội, gia đình → dạy chiếm tiện nghi, hướng về tiền. tranh lợi → đạo lý hiển nhiên
- ❖ Phụ huynh cho rằng con ăn trộm, không xem trọng việc trách phạt con trộm đồ vì mình cũng chốn thuế, cũng trộm cắp.
- ❖ Thầy Cô trường học tranh thủ kiếm lợi, kiếm phong bì
- ❖ Người lớn có tâm trộm cắp → Trẻ nhỏ có tâm trộm cắp. Tâm trộm cắp đều là như nhau.
- ❖ Trộm cắp là do bị dục vọng kiểm soát. Lúc nhỏ ăn trộm cục tẩy → lớn làm phạm nhân.
- ❖ Phụ huynh thương lượng, trưng cầu ý kiến, dân chủ, bình đẳng, tôn trọng chúng.
- ❖ Phụ huynh tự hào tôn con làm thầy.
- ❖ Không có thai giáo tốt, học và hấp thụ đều là tham sân si, mạn nghi, ngu si → ác cảm ác, thiện cảm thiện.
- ❖ Cha mẹ làm nghề bất thiện. Nhà tích bất thiện ắt có tai ương là chân lý.

Hậu quả: Vấn đề của trẻ hiện nay

- Lười biếng và giải đãi, tham ăn nhác làm biểu hiện qua ngôn hành cử chỉ lờ đờ, uể oải, rất ít có trẻ tay chân nhanh lẹ. Làm việc không được tập trung, sau lưng không có người hối thúc thì làm không tập trung.
- VD: Em bé 5,6 tuổi bộ dạng lờ đờ uể oải như người mẹ mang bầu, chơi cũng không muốn vì thấy mệt.
- VD: Bé trai 10 tuổi có lý tưởng nhân sinh chỉ ăn, chơi và ngủ → khi được hỏi „vậy không phải là heo sao“ → cậu trả lời „làm heo thì có gì không tốt“ → thất bại của giáo dục, điểm báo của sự diệt vong. Súc sanh đạo → mạnh hiếp yếu, tranh giành phần lợi không có Hiếu Đễ Trung Tín Lễ Nghĩa Liêm Sĩ.
- Muốn bại gia không có gì hơn một chữ lười (Tăng Chánh Văn Công)
- Con trẻ hiện nay không có lòng tin. Có lòng tin có thể vượt qua được tất cả.
- VD: các em bé chạy bộ được 3 vòng thì cảm thấy không chạy nổi → không có lòng tin với sức khỏe của mình → yếu đuối cực điểm.
- Nói chuyện không rõ ràng, lười nói, nói năng không lễ phép → công năng ngôn ngữ bị thoái hóa.
- VD: các em bé chạy bộ được 3 vòng thì cảm thấy không chạy nổi → không có lòng tin với sức khỏe của mình → yếu đuối cực điểm.
- Trẻ Trộm cắp (60-70%). 3,4 đến 6,7 tuổi đã ăn trộm, học từ bạn bè, từ phụ huynh, từ người xung quanh, từ xã hội.
- VD: Em bé gái 12 tuổi ăn trộm đồ ở căn tin, chủ quán bắt được: nói „về ăn cắp tiền của cha mẹ rồi đến đây mà mua đồ“.
- Trẻ không tin lời của cha mẹ thầy cô. „Cha mẹ dạy phải thương lượng. Cha mẹ trách, xem tình hình.“
- VD: em bé gái 14 tuổi không chịu học ở trường THPT mẹ mất 7 ngày thương lượng cuối cùng vẫn phải nghe theo con.
- Trẻ hôn trầm → hồ đồ, mơ hồ. Trẻ 5, 6 tuổi, mười mấy tuổi đều hôn trầm. Ăn cũng ngủ, đứng cũng ngủ, ngồi cũng ngủ, học cũng ngủ. Chơi thì tỉnh như sáo.

Phương pháp

- ✓ Người xưa dùng ghế đầu, nhà cửa vuông vắn, ngay ngắn, quần áo ngay ngắn, chỉnh tề đứng đạo → giáo dục quy củ, tâm ngay thẳng, có giáo dục luân thường → dạy chuyên cần, cẩn thận
- ✓ „Cha mẹ bảo chứ làm biếng“
- ✓ Trẻ cần được thân hoạt động khỏe mạnh, tâm phải an định.
- ✓ Con cái cần phải „Tiên ý thừa nanh“ → nhìn sắc mặt của cha mẹ trưởng bối để phục vụ.
- ✓ „phàm nói chuyện, nói trọng điểm, chớ nói nhanh, chớ mơ hồ“.
- ✓ „Việc tuy nhỏ, chớ tự làm. Vật tuy nhỏ chớ cất riêng“. „Hãy nhận cho, phân biệt rõ“.
- ✓ Dạy nhân luân, ngũ thường, Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín
- ✓ „Cha mẹ dạy, phải kính nghe. Cha mẹ trách phải thừa nhận“.
- ✓ VD: ông nội võ bàn dạy con: „Sao lại đi nghe một đứa 5 tuổi, con sống càng ngày càng thật lười vậy? Sống ngược đời, nó biết cái gì mà đi nghe nó“. Cha mẹ ăn muối còn nhiều hơn con ăn cơm.